

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 31.1.2012 г.
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на директиви 2000/60/ЕО и 2008/105/ЕО по отношение на
приоритетните вещества в областта на политиката за водите**

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Настоящото предложение на Комисията се отнася до преразглеждането на списъка на приоритетните вещества (ПВ) в областта на политиката за водите, т.е. определените измежду тези вещества химикали, представляващи съществен риск за или посредством водната среда на равнище ЕС, изброени в приложение X към Рамковата директива за водите (РДВ) 2000/60/ЕО¹. Съгласно член 16, параграф 4 от РДВ Комисията следва да преразглежда списъка на ПВ най-малко на всеки четири години. Съгласно член 8 от Директива 2008/105/ЕО относно стандартите за качество на околната среда (ДСКОС)², в която са определени стандартите за качество на околната среда (СКОС)³ по отношение на ПВ, Комисията трябва да докладва резултата от първото преразглеждане на списъка на Европейския парламент и на Съвета през 2011 г. В рамките на преразглеждането Комисията трябва да вземе под внимание *inter alia* веществата, посочени в приложение III към същата директива, с оглед евентуалното им включване в списъка. От Комисията също така се изисква да внася предложения, ако е необходимо, за нови ПВ, да определи СКОС съответно за повърхностните води, седимента или живата част на екосистемата⁴ и да преразгледа СКОС и статутът на съществуващите ПВ.

- **Общ контекст**

РДВ признава съществуването на значителен натиск върху водната среда, включително от химическо замърсяване, и необходимостта от устойчиво управление на водите. Нейните екологични цели включват постигането на добро химично и екологично състояние на повърхностните и подземни водни обекти и предотвратяването на влошаване. Директивата се прилага на равнище райони на речни басейни (РРБ). До 2009 г. държавите-членки трябваше да приемат план за управление на речните басейни (ПУРБ) въз основа *inter alia* на анализ на натиска и въздействието, и резултатите от мониторинга, както и програма от мерки за всеки район.

¹ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:BG:NOT>

² Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:BG:NOT>

³ Терминът „стандарти за качество на околната среда“ е дефиниран като концентрацията на определени замърсители или група замърсители във водите, седимента или живата част на екосистемата, която не трябва да бъде превишавана, за да не се застрашат човешкото здраве и околната среда." (член 2, параграф 35 от РДВ).

⁴ Живата част от екосистемата се отнася до всякакви групи живи водни организми, които могат да бъдат анализирани и използвани като индикатори за замърсяване като риба, миди, безгръбначни животни и др.

За да бъдат в доброто химично състояние, водните обекти трябва да отговарят на определените СКОС за ПВ и други 8 замърсителя, вече регулирани на равнище ЕС. Сегашните 33 ПВ включват различни промишлени химикали, продукти за растителна защита и метали/метални съединения. Някои ПВ са определени като приоритетни опасни вещества (ПОВ) поради своята устойчивост, биоакумулативност и/или токсичност, или предизвикващи еквивалентно ниво на безпокойство – критерии в съответствие с критериите за вещества, пораждащи сериозно безпокойство (SVHC) съгласно REACH⁵. От държавите-членки се изисква да извършват мониторинг на ПВ в повърхностни водни обекти и да докладват за надвишаване на СКОС. РДВ изисква приемането на мерки за контрол на заустването, емисиите и загубите на ПВ и ПОВ във водната среда — прогресивно намаляване в случай на ПВ, пълно или поэтапно преустановяване в случай на ПОВ.

Целта за постигане на добро екологично състояние изисква да бъдат установени стандарти на национално равнище за химикалите, определени като вещества, пораждащи безпокойство на местно равнище, на равнище речен басейн и/или на национално равнище, но не и като ПВ на равнище ЕС. Тези химикали са известни като специфични замърсители на речни басейни.

Техническата работа по преразглеждането на списъка на ПВ започна през 2007 г. с приоритизиране за определяне на възможни нови ПВ, последвано от процесите на установяване на СКОС за тях и преразглеждане на СКОС и състоянието на съществуващите ПВ. Очаква се предложените нови вещества и промените в съществуващите да бъдат взети предвид при актуализирането през 2015 г. на ПУРБ и програмите с мерки.

В хода на преразглеждането на списъка на ПВ бяха посочени подобрения във функционирането на ДСКОС, както и механизъм за подобряване определянето на допълнителни ПВ при бъдещите преразглеждания.

- **Съществуващи разпоредби в тази област**

- Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите
- Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

⁵ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1; специално българско издание: глава 13 том 60 стр. 3—280) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:BG:NOT>

- Директива 2009/90/ЕО на Комисията от 31 юли 2009 г. за определяне, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на технически спецификации за химически анализ и мониторинг на състоянието на водите

- **Съгласуваност с други политики**

Шестата програма за действие в областта на околната среда определя мерките по отношение на приоритетни вещества като ключово действие (виж член 7, параграф 2, буква д) от Решение № 1600/2002/ЕО⁶). Предложението е съвместимо със съответните политики и ключово законодателство като:

- Политика по отношение на химикалите: Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали;
- Политика по отношение на продуктите за растителна защита: Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета, както и Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди;
- Политика по отношение на биоцидите: Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди;
- Политика по отношение на фармацевтичните продукти: Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно Кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти и Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба;
- Политика по отношение на емисиите в промишлеността: Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването и Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността;
- Политика по отношение на отпадъците: Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците; Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване (преработена версия); Директива 2002/96/ЕО на

⁶ Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шеста програма за действие на Общността за околната среда (ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:EN:PDF>

Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО);

- Политика по отношение на устойчивите органични замърсители (УОЗ): Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители;
- Политика по отношение на опазването на морската среда: Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия).

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации и използване на експертен опит

Техническата работа по преразглеждането, т.е. основно приоритизирането и установяването на СКОС, беше ръководена от ГД „Околна среда“ и JRC и осъществена от редица експерти през периода 2008—2010 г. Включени бяха членове на работната група по химичните въпрос (WG E) по Общата стратегия за прилагане на РДВ⁷, по-специално две подгрупи на WG E, и консултантското дружество INERIS (със съдействието на Международния офис по водите (IOW)). Работната група WG E и двете подгрупи са съставени от представители на генерални дирекции на Комисията (ГД „Околна среда“, ГД „Предприятия и промишленост“ и ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“), на държави-членки и организации на заинтересовани страни, включително и на редица европейски отраслови асоциации (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), НПО (EEB, Greenpeace, WWF) и на междуправителствени организации (OSPAR).

WG E имаше съществен принос в преразглеждането, оказвайки подкрепа за събирането на данни (включително данни от мониторинг и данни за опасността), в процеса на приоритизиране за определяне на нови вещества, при актуализирането на Техническите насоки за установяване на СКОС и за получаването на СКОС. Работната група подпомогна и преразглеждането на съществуващите приоритетни вещества и СКОС. Двете подгрупи на WG E, които извършиха по-голямата част от работата, бяха експертната група по техническите насоки за СКОС (ЕГ–СКОС) и подгрупата за преразглеждане на приоритетни вещества (ПГ–П), като и двете групи бяха съпредседателствани от експерти от JRC и Обединеното кралство. В групите на заинтересованите страни от индустриалните среди участваха най-подходящите дружества членове, като цяло представлявани от технически експерти в обсъжданията по подгрупи, особено когато процедурата за подбор достигна крайните си фази и в разработването на СКОС.

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

Проектните СКОС бяха внесени за становище в Научния комитет по здравеопазване и екологични рискове (НКРЗОС)⁸.

В своето становище относно досието за СКОС за никел НКРЗОС отбеляза, че един задълбочен анализ, включително независим статистически анализ, на някои данни от по-високо ниво може да окаже влияние върху окончателния СКОС. Въпреки че за това беше направен опит, разликата в становищата на експертите означава, че в проектопредложението СГС-СКОС (вътрешни води) за никел е установена на 4 вместо на 2 µg/l, в очакване на резултата от по-нататъшните консултации с НКРЗОС по отношение на резултатите от анализа.

- **Оценка на въздействието**

Тъй като през 2010 г. техническата работа беше в заключителната си фаза, работата по оценката на въздействието стартира със започването на проучване от консултантското дружество Entec⁹. Консултантът изготви отделни доклади за въздействието от веществата, вземайки предвид изводите от техническата работа¹⁰, и тези доклади бяха включени в голяма си част в придружаващия Доклад за оценка на въздействието.

Управителна група за оценка на въздействието подкрепи изготвянето на оценката на въздействието с участието на следните служби на Комисията: Генералния секретариат, ГД „Земеделие и развитие на селските райони“, ГД „Предприятия и промишленост“, JRC, ГД „Морско дело и рибарство“, ГД „Регионална политика“, ГД „Изследвания и иновации“ и ГД „Здравеопазване и потребители“.

При изготвянето на доклада за оценка на въздействието бяха направени консултации с WG E и други заинтересовани страни, непредставени в работната група.

Съветът за оценка на въздействието обсъди доклада за оценка на въздействието на свое заседание на 22 юни 2011 г. Направените коментари бяха включени в придружаващия доклад за оценка на въздействието.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Правно основание**

Правното основание на предложението е член 192, параграф 1 от Договора.

- **Принципи на субсидиарност и пропорционалност**

Замърсяването на водите има много важен трансграничен характер. 60% от територията на ЕС е разположена върху общи речни басейни. Поради това и поради използването в целия ЕС на много вещества, причиняващи замърсяване, е необходимо на равнище ЕС да бъдат установени хармонизирани СКОС за тези вещества, когато е налице

⁸ НКРЗОС е един от научните комитети, предоставящи независими консултации на Комисията. Състои се от 17 учени. За повече информация: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ Договор № 070307/2009/547548/SER/D1

¹⁰ По отношение на съществуващите вещества, предмет на преразглеждане, част от съпътстващата информация за проучването беше изготвена от второ консултантско дружество WRc (със съдействието на Milieu).

съществен риск за или посредством водната среда. Освен по-голямата защита се осигурени и по-равни условия отколкото когато само няколко държави-членки установят даден СКОС, или националните СКОС са много различни.

Настоящото предложение се ограничава до определянето на приоритетни вещества и установяването на СКОС на равнище ЕС. Не се предлагат допълнителни мерки на ЕС извън вече съществуващите. Отговорността за специфичните и допълнителните мерки за контрол на замърсяването е оставена на държавите-членки, които могат да изберат най-ефективният начин за постигане на целите предвид местните условия.

- **Избор на инструмент**

Предложен инструмент: директива за изменение на РДВ и на ДСКОС.

4. ОТРАЖЕНИЯ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Не се очакват отражения върху бюджета.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

- **Подробно обяснение на предложението**

Предложението изменя ДСКОС и РДВ, като при последната изменението е само по отношение на приложение X.

Член 1 заменя приложение X към РДВ с текста в приложение I към настоящата директива. Актуализираното приложение X включва новопредложените ПВ и определя две съществуващи ПВ като ПОВ. Приложението е опростено, като част от информацията, която преди беше представена в таблицата, е включена в бележки под линия.

Член 2 от настоящото предложение изменя следните разпоредби на ДСКОС:

Член 2 се изменя, за да се въведе определение за термина „матрица“, т.е. този компонент на околната среда, към който се прилагат СКОС, и следователно в който концентрациите на ПВ и ПОВ следва да бъдат наблюдавани, обикновено водата, седимента или живата част на екосистемата (риба, освен ако е посочено друго).

Член 3 се изменя, за да бъде съгласуван с новата структура на част А на приложение I (по-специално с включването в приложението на стандарти за живата част на екосистемата) и изменени задълженията на държавите-членки по отношение на избора на матрицата за мониторинг. За всяко вещество, въз основа на характерните му свойства, е посочена основна матрица за мониторинг. Запазва се съществуващата възможност държавите-членки да избират алтернативна матрица, но сега е при условие, че са изпълнени минималните критерии за анализ съгласно член 4 от Директива 2009/90/ЕО на Комисията¹¹. Освен това, за да се опрости докладването, задълженията

¹¹ Директива 2009/90/ЕО на Комисията от 31 юли 2009 г. за определяне, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на технически спецификации за химически

за нотифициране, посочени в член 3 от ДСКОС, са включени в докладването по плановете за управление на речни басейни съгласно член 15 от РДВ. Накрая, мандата на комитета за изменение на приложение I, част Б, параграф 3 е приведен в съответствие с новите делегирани правомощия.

Член 4, параграф 4 и член 5, параграф 6 се заличават в резултат от привеждането на акта в съответствие с новите изпълнителни правомощия, предвидени в Договора. Тези правомощия не са подходящи за приемането на технически насоки, тъй като не са правно обвързващи документи.

Член 8 се актуализира.

Създава се нов член 8а, който разглежда специфични разпоредби за вещества с поведение на повсеместно разпространени устойчиви, биоаккумулятивни и токсични вещества.

Създава се нов член 8б за установяване на списък за наблюдение за целевото събиране на данни от мониторинг за подпомагане на преразглеждането на списъка на ПВ в бъдеще.

Член 9 се изменя, за да бъде приведен в съответствие с новия Регламент (ЕС) № 182/2011¹² за изпълнителните правомощия на Комисията, и се въвежда нов член 10 във връзка с упражняването на делегирани правомощия.

Част А на приложение I се заменя с приложение II към настоящата директива, с което се въвеждат новопредложените ПВ, изменят се СКОС за някои от съществуващите ПВ¹³ и се въвежда колона за стандарти за живата част на екосистемата. Тази колона включва вече установените в член 3, параграф 2, буква а) от ДСКОС три стандарта за живата част на екосистемата, както и стандарти за живата част на екосистемата за някои други от съществуващите и новите ПВ. Изброяването на стандартите за живата част на екосистемата в приложение I към ДСКОС опростява представянето и увеличава яснотата.

Част Б, параграф 2 от приложение I към ДСКОС се изменя, за да се въведе съответното позоваване на изпълнителните правомощия по член 9.

Приложение II към ДСКОС става излишно и се заличава.

Приложение III към ДСКОС, свързано с настоящия член 8, става излишно и се заличава.

анализ и мониторинг на състоянието на водите (ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 36). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:BG:PDF>

¹² Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:BG:PDF>

¹³ Засегнати от промени са следните съществуващи вещества: номера 2 (Антрацен), 5 (Бромирани дифенил етери), 15 (Флуорантен), 20 (Олово и неговите съединения), 22 (Нафталин), 23 (Никел и неговите съединения) и 28 (Полиароматни въглеродороди).

В член 3 от настоящото предложение се установяват задълженията относно транспониране в националното законодателство и нотифициране на Комисията за националните разпоредби.

Член 4 посочва влизането в сила.

Член 5 постановява, че адресати на директивата са държавите-членки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на директиви 2000/60/ЕО и 2008/105/ЕО по отношение на приоритетните вещества в областта на политиката за водите

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския Съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁴,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Химическото замърсяване на повърхностните води представлява заплаха за водната среда с такива последици като остра и хронична токсичност за водните организми, натрупване в екосистемата и загуба на местообитания и биологично разнообразие, както и заплаха за човешкото здраве. С приоритет следва да се определят причините за замърсяването и да се третират емисиите при техните източници по най-ефективния икономически и екологосъобразен начин.
- (2) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите¹⁶ предвижда стратегия срещу замърсяването на водите. Стратегията включва определянето на приоритетни вещества сред веществата, пораждащи съществен риск за или посредством водната среда на равнище ЕС. В Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. за определяне на списък на приоритетните вещества в

¹⁴ ОВ С , , стр. .

¹⁵ ОВ С , , стр. .

¹⁶ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

областта на политиката за водите¹⁷ е установен първият списък на 33 вещества или групи вещества, приоритизирани на равнище Съюз, и понастоящем този списък е включен в приложение X към Директива 2000/60/ЕО.

- (3) Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите¹⁸ предвижда стандарти за качество на околната среда (СКОС) за 33-те приоритетни вещества, определени в Решение № 2455/2001/ЕО, и за още 8 замърсителя, които вече са урегулирани на равнище Съюз, в съответствие с разпоредбите и целите на Директива 2000/60/ЕО.
- (4) Комисията преразгледа списъка на приоритетните вещества съгласно член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО и член 8 от Директива 2008/105/ЕО и стигна до заключението, че е необходимо да бъде изменен списъкът на приоритетни вещества чрез определяне на нови вещества, изискващи приоритетни действия на равнище Съюз, установяване на СКОС за тях, актуализиране на СКОС за някои съществуващи вещества в съответствие с научния напредък и установяване на СКОС за живата част на екосистемата за някои съществуващи и нови приоритетни вещества.
- (5) Преразглеждането на списъка на приоритетните вещества е осъществено с помощта на широкообхватни консултации с експерти от службите на Комисията, държавите-членки и Научния комитет по рисковете за здравето и околната среда (НКРЗОС).
- (6) След приемането на Директива 2000/60/ЕО са приети много актове на Съюза, въвеждащи мерки за контрол на емисиите за отделни приоритетни вещества в съответствие с член 16 от тази директивата. Освен това много мерки за опазване на околната среда попадат в обхвата на друго съществуващо законодателство на Съюза. Следователно по-скоро трябва да бъде даден приоритет на прилагането и преразглеждането на съществуващи инструменти вместо на създаването на нови контролни механизми. Включването на вещество в приложение X към Директива 2000/60/ЕО не засяга прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета¹⁹.
- (7) След определянето на СКОС за 33-те приоритетни вещества, включени в приложение X към Директива 2000/60/ЕО, са извършени редица оценки на риска по Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 г. относно оценката и контрола на рисковете от съществуващи вещества,²⁰ по-късно заменен от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на

¹⁷ ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1.

¹⁸ ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84.

¹⁹ ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.

²⁰ ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1.

Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията²¹. СКОС за някои от съществуващите вещества трябва да бъдат преразгледани, за да се осигури съответно ниво на защита и да се актуализират СКОС в съответствие с последните научно-технически знания по отношение на рискове за или посредством водната среда.

- (8) Чрез методите, посочени в член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО са определени и приоритизирани допълнителни вещества, представляващи съществен риск за или посредством водната среда на равнище Съюз, които трябва да бъдат добавени към списъка на приоритетните вещества. При изготвянето на СКОС за тези вещества е взета предвид последната налична научно-техническа информация.
- (9) Получаването на СКОС за приоритетни опасни вещества обикновено включва по-високи нива на несигурност отколкото при приоритетните вещества, но СКОС все пак определя мярка за оценка на съответствието с цел постигане на добро химично състояние на повърхностните води, както е посочено в член 2, параграф 24 и в член 4, параграф 1, буква а), подточки ii) и iii) от Директива 2000/60/ЕО. Въпреки това, за да се осигури адекватно ниво на защита на околната среда и човешкото здраве, единствената цел по отношение на приоритетните опасни вещества е пълното или поетапно елиминиране на емисиите, заустванията и уврежданията, както е установено в член 4, параграф 1, буква а), подточка iv) от Директива 2000/60/ЕО.
- (10) През последните години научните знания за жизнения цикъл на замърсителите и за последиците от тях във водите се развили значително. Знаем повече за това в кой компонент на водната среда (водата, седимента или живата част на екосистемата, наричани по-долу „матрица“) може да бъде намерено дадено вещество и съответно къде е най-вероятно да бъде измерена неговата концентрация. Някои силно хидрофобни вещества се натрупват в живата част на екосистемата и са трудно откриваеми във водите дори при използване на най-усъвършенстваните техники за анализ. За тези вещества следва да бъдат определени СКОС за живата част на екосистемата. Въпреки това, за да прилагат пълноценно своята мониторингова стратегия и за да я адаптират към местните обстоятелства, държавите-членки следва да имат възможността да използват алтернативни матрици (вода, седимент или жива част от екосистема) за мониторинг, при условие че нивото на защита, предоставяно от СКОС и системата за мониторинг е толкова добро, колкото от СКОС и матрицата, предвидени в настоящата директива.
- (11) Директива 2009/90/ЕО на Комисията от 31 юли 2009 г. за определяне, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на технически спецификации за химически анализ и мониторинг на състоянието на водите²², установява минимални критерии за методите за анализ, използвани за мониторинг на състоянието на водите. Тези критерии гарантират съществена и подходяща информация, като изискват използването на аналитични методи, достатъчно чувствителни, за да гарантират, че всяко надвишаване на СКОС

²¹ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

²² ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 36.

може да бъде надеждно установено и измерено. Държавите-членки следва да имат право да използват матрици за мониторинг, различни от посочените в настоящата директива, само ако използваният аналитичен метод отговаря на минималните изисквания по член 4 от Директива 2009/90/ЕО за съответните СКОС и матрица или ако работи значително по-добре от метода, използван за СКОС и матрицата, посочени в настоящата директива.

- (12) Дори и да бъдат предприети мащабни мерки за намаляване или елиминиране на емисии, устойчивите, биоакумулативни и токсични вещества (УБТ) и другите реагиращи като УБТ вещества могат да бъдат откривани в продължение на десетилетия във водната среда на нива, представляващи съществен риск. Някои вещества са способни на пренасяне на далечни разстояния и присъстват до голяма степен навсякъде в околната среда. Няколко такива вещества са сред съществуващите и предложени приоритетни опасни вещества и, поради дългосрочната им повсеместна разпространеност, някои от тях се нуждаят от специално разглеждане що се отнася до въздействието им върху представянето на химичното състояние съгласно Директива 2000/60/ЕО и до изискванията за мониторинг.
- (13) Що се отнася до представянето на химичното състояние съгласно раздел 1.4.3 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, държавите-членки следва да могат да представят отделно въздействието върху химичното състояние на реагиращи като повсеместно разпространени УБТ вещества, така че постигнатите във връзка с други вещества подобрения в качеството на водите да не бъдат засенчени. В допълнение към задължително изискваната карта, съдържаща данни за всички вещества, би могло да бъдат подготвени две допълнителни карти, като на едната от тях бъдат отбелязани само повсеместно разпространените УБТ вещества, а на другата — останалите УБТ вещества.
- (14) Мониторингът следва да се адаптира към пространствената и времева скала на очакваното колебание в концентрациите. Предвид очакваното широко разпределение и дългите периоди на възстановяване, свързани с реагиращите като повсеместно разпространени УБТ вещества, държавите-членки следва да могат да намаляват броя на местата за мониторинг и/или честотата на мониторинг за тези вещества, при условие че са налице солидни статистически базови данни от мониторинг.
- (15) Специалното внимание към реагиращите като повсеместно разпространени УБТ вещества не освобождава Съюза или държавите-членки от задължението да предприемат допълнителни мерки към вече предприетите, включително на международно равнище, за намаляване или елиминиране на емисии, зауствания и увреждания от тези вещества за постигане на целите, установени в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО.
- (16) За оценките на риска в помощ на подбора на нови приоритетни вещества са необходими висококачествени данни от мониторинг, както и данни за екотоксикологични последици. Въпреки че данните от мониторинг, събирани от държавите-членки, значително се подобриха, те невинаги са подходящи по отношение на качество и покритие на Съюза. По-специално липсват данни от мониторинг за много новопоявили се замърсители, които могат да бъдат дефинирани като замърсители, понастоящем невключени в програми за редовен

мониторинг на равнище Съюз, но биха могли да представляват съществен риск, изискващ нормативно уреждане, в зависимост от техните потенциални (еко)токсикологични и здравни последици и от нива им в околната (водна) среда.

- (17) Необходим е нов механизъм, който да осигурява на Комисията целева висококачествена мониторингова информация за концентрацията на вещества във водната среда с внимание, насочено към новопоявили се замърсители и вещества, за които наличните данни от мониторинг не са достатъчно качествени за целите на оценката на риска. Новият механизъм трябва да улесни събирането на такава информация от речните басейни в целия Съюз. За да поддържа разходите за мониторинг в разумни нива, механизмът следва да е насочен към ограничен брой вещества, включени временно в списък за наблюдение, и към ограничен брой места за мониторинг, но да дава представителни данни, подходящи за целите на процеса на приоритизиране в Съюза. Списъкът следва да е динамичен, да отразява нова информация за потенциалните рискове, които представляват новопоявили се замърсители, и да възпрепятства по-дълъг от необходимия мониторинг на съответните вещества.
- (18) С цел опростяване и уреждане на задълженията за докладване от страна на държавите-членки и за увеличаване на съгласуваността с други свързани елементи от управлението на водите, изискванията за нотифициране в член 3 от Директива 2008/105/ЕО следва да станат част от общите задължения за докладване по член 15 от Директива 2000/60/ЕО.
- (19) С приемането на настоящото предложение и с внасянето на доклада си в Европейския парламент и Съвета Комисията приключи първото преразглеждане на списъка на приоритетните вещества, осъществено от нея, съгласно член 8 от Директива 2008/105/ЕО. Това включва преразглеждане на веществата в приложение III към същата директива, някои от които са определени за приоритизиране. В момента няма достатъчно доказателства за приоритизиране на другите вещества. Възможността да се осигури нова информация относно тези вещества означава, че те не са изключени от бъдещо преразглеждане, което се отнася и за другите разгледани, но неопределени като приоритетни вещества в настоящото преразглеждане. Следователно приложение III към Директива 2008/105/ЕО става излишно и следва да бъде заличено. Член 8 от същата директива следва да бъде съответно изменен, както и по отношение на датата за докладване на Европейския парламент и на Съвета.
- (20) За да се реагира своевременно на съответния технически и научен напредък в областта, обхваната от настоящата директива, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, във връзка с актуализирането на методите за прилагане на стандартите за качество на околната среда, предвидени в Директивата.
- (21) Освен това с цел подобряване на информационната основа за бъдещо определяне на приоритетни вещества, по-специално по отношение на новопоявили се замърсители, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с изготвянето на списък за

наблюдение. От особена важност е Комисията да провежда съответните консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно равнище.

- (22) Когато подготвя и изготвя делегирани актове, Комисията следва да осигури едновременното, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.
- (23) За да осигури еднакви условия на прилагане на настоящата директива, по отношение на методите за мониторинг, използвани за мониторинг на веществата от списъка за наблюдение и на форматите на докладване за докладването пред Комисията на данни и информация от мониторинга, на Комисията следва да бъдат дадени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията²³.
- (24) Тъй като целта на настоящата директива, а именно постигането на добро химично състояние на повърхностните води чрез установяване на СКОС за приоритетни вещества и за някои други замърсители, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, от гледна точка на поддържането на еднакво ниво на защита на повърхностните води в целия Съюз, може да бъде по-добре постигната на равнище Съюз, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (25) Поради това Директива 2000/60/ЕО и Директива 2008/105/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложение X към Директива 2000/60/ЕО се заменя с текста на приложение I към настоящата директива.

Член 2

Директива 2008/105/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 2 се заменя със следния текст:

²³ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

„Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията, посочени в член 2 от Директива 2000/60/ЕО и в член 2 от Директива 2009/90/ЕО.

В допълнение се прилага следното определение:

„Матрица“ означава компонент на водната среда, който е вода, седимент или живата част от екосистема.“

2. Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. В съответствие с член 1 от настоящата директива и член 4 от Директива 2000/60/ЕО държавите-членки прилагат СКОС, определен в част А на приложение I към настоящата директива, в повърхностни водни обекти.

Държавите-членки прилагат СКОС в повърхностни водни тела в съответствие с изискванията, установени в приложение I, част Б. *[Бележка: тази алинея не се изменя]*

2. За веществата, обозначени с номера 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 и 44 в част А на приложение I държавите-членки прилагат СКОС за живата част на екосистемата, предвиден в част А на приложение I. За останалите вещества държавите-членки прилагат СКОС за водите, предвиден в част А на приложение I.

3. Държавите-членки могат да изберат да приложат СКОС за матрица, различна от посочената в параграф 2.

Държавите-членки, които се използват от тази възможност прилагат съответния СКОС, предвиден в част А на приложение I или, ако няма включен стандарт за съответната матрица, определят един, който предлага най-малко същото ниво на защита като предвидения в приложението СКОС.

Държавите-членки могат да използват тази възможност само когато методът за анализ, използван за избраната матрица, изпълнява минималните критерии, определени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО на Комисията(*) или когато тези критерии не са изпълнени за нито една матрица, методът действа значително по-добре от използвания за матрицата, посочена в параграф 2.

4. За веществата, спрямо които се прилага СКОС за седимента и/или живата част на екосистемата, държавите-членки извършват мониторинг на веществото в съответната матрица поне веднъж годишно, освен ако техническите знания и експертната преценка оправдават друг интервал.

5. Държавите-членки включват в актуализираните планове за управление на речни басейни, изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО:

- а) таблица, представяща границите на количествената оценка на прилаганите методи за анализ и информация за резултатите, постигнати от тези методи във връзка с критериите, предвидени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО на Комисията;
- б) за веществата, за които е използвана възможността, предвидена в алинея 3:
 - i) причините и основанията за използването ѝ;
 - ii) където е необходимо, установените алтернативни СКОС, доказателства, че са поне толкова ефективни, включително данните и методиката, използвани за получаването им, и категориите повърхностни води, за които се прилагат;
 - iii) за сравнение с информацията, посочена в параграф 5, буква а) от настоящия член, границите на количествената оценка при методите за анализ за матрицата или матриците, посочени в част А на приложение I към настоящата директива, включително информация за резултатите от тези методи във връзка с критериите, предвидени в член 4 на Директива 2009/90/ЕО на Комисията;
- в) обосновка за честотата на мониторинга в съответствие с параграф 4, в случай че мониторинговите интервали са по-големи от 1 година.

6. Държавите-членки подготвят анализ на дългосрочните тенденции в концентрациите на онези приоритетни вещества, изброени в приложение I, част А, които са склонни към натрупване в седимента и/или живата част на екосистемата, като обръщат специално внимание на веществата, обозначени с номера 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 и 44, на основата на мониторинг на състоянието на водите, извършван в съответствие с член 8 от Директива 2000/60/ЕО. Те вземат мерки с цел да се гарантира, при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, че такива концентрации не се повишават в значителна степен в седимента и/или в съответната жива част на екосистемата. *[Бележка: изменението се състои само във включването на референтни номера за нови приоритетни вещества (30—44)]*

Държавите-членки определят честотата на мониторинга на седимента и/или живата част на екосистемата, така че да предоставят достатъчно данни за надежден анализ на дългосрочните тенденции. Като правило мониторингът следва да се извършва на всеки три години, освен ако техническите знания и експертната преценка оправдават друг интервал. *[Бележка: този параграф не се изменя]*

7. Комисията проучва научно-техническия напредък, в това число заключенията от оценките на риска, посочени в член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/60/ЕО, както и информацията от регистрацията на вещества, публично достъпна в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и, ако е необходимо, предлага преразглеждане на СКОС, предвидени в част А от приложение I към настоящата директива в съответствие с процедурата, определена в член 294 от Договора, съгласно графика,

предвиден в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО. [Бележка: този параграф не се изменя]

8. На Комисията е предоставено правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 10 относно изменението на приложение I, част Б, точка 3 от настоящата директива.

(*) ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 36.“

3. Член 4, параграф 4 и член 5, параграф 6 се заличават.

4. Член 8 се заменя със следното:

„Член 8

Преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО

Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за резултата от редовното преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО, предвидено в член 16, параграф 4 от същата директива. Ако е уместно, докладът се придружава от съответните предложения, по-специално предложения за определяне на нови приоритетни вещества или приоритетни опасни вещества, или за определяне на дадени приоритетни вещества като приоритетни опасни вещества, и за установяване на съответните СКОС за повърхностните води, седимента или живата част на екосистемата, според необходимото.“

5. Създава се следния член 8а:

„Член 8а

Специални разпоредби за веществата с поведение на повсеместно присъстващи устойчиви, биоаккумулятивни и токсични вещества.

За веществата, обозначени с номера 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 и 44, в част А на приложение I към настоящата директива държавите-членки могат:

а) да представят информацията за химичното състояние отделно от тази за останалите вещества в плановете за управление на речните басейни в съответствие с член 13 от Директива 2000/60/ЕО, без това да нарушава изискванията на раздел 1.4.3 от приложение V към същата директива относно представянето на цялостното химично състояние; и/или

б) да извършват не толкова интензивен мониторинг, колкото се изисква за приоритетни вещества в съответствие с член 3, параграф 4 от настоящата директива и приложение V към Директива 2000/60/ЕО, при условие че мониторингът е представителен и вече съществуват солидни статистически базови данни по отношение на наличието на тези вещества във водната среда, които обхващат най-малко един шестгодишен цикъл на планиране на управлението на речния басейн.

Първата алинея не нарушава целите и задълженията съгласно член 4, параграф, буква а), член 11, параграф 3, буква к) и член 16, параграф 6 от Директива 2000/60/ЕО.“

6. Създава се следния член 8б:

„Член 8б

Списък за наблюдение

1. Комисията изготвя списък за наблюдение на вещества, за които се събират данни от мониторинг на територията на целия Съюз с цел подпомагане на бъдещите дейности по приоритизиране в съответствие с член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО.

Във всеки един момент списъкът за наблюдение не съдържа повече от 25 вещества или групи вещества и посочва матрицата за мониторинг за всяко вещество. Веществата се избират сред онези, за които наличната информация сочи, че могат да представляват съществен риск на равнище Съюз за или посредством водната среда. При избора на веществата за списъка за наблюдение Комисията взема предвид цялата налична информация, включително изследователски проекти, програми за анализ на характеристиките и мониторинг от страна на държавите-членки съгласно член 5 и член 8 от Директива 2000/60/ЕО, и информация за производствени обеми, модели на употреба, концентрации в околната среда и въздействия, включително информацията, събрана в съответствие с директиви 98/8/ЕО, 2001/82/ЕО* и 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета**, и Регламент (ЕО) № 1907/2006 и Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета***.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 10 относно изготвянето на списъка за наблюдение, посочен в параграф 1 от настоящия член.

3. Комисията изготвя първия списък за наблюдение, посочен в параграф 1, до[...] ²⁴.

4. Държавите-членки извършват мониторинг на всяко вещество от списъка за наблюдение в избрани представителни станции за мониторинг за период от най-малко 12 месеца, който започва в срок от 3 месеца от включването на съответното вещество в списъка за наблюдение.

Всяка държава-членка избира най-малко една станция на средно 15 000 km² географска площ, с минимално една станция на държава-членка.

При избора на представителни станции, честота и време за извършване на мониторинга за всяко вещество, държавите-членки вземат под внимание моделите на употребата му. Честотата на извършване на мониторинг е не по-малка от веднъж годишно.

²⁴ 12 месеца след приемането на настоящата директива.

5. Държавите-членки докладват на Комисията резултатите от извършения мониторинг съгласно параграф 4 в срок от 18 месеца от включването на веществото в списъка за наблюдение и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. Докладът включва информация за представителността на станцията и стратегията за мониторинг.

6. Комисията може да приема изпълнителни актове за определяне на техническите спецификации за мониторинга на веществата от списъка за наблюдение и на техническите формати за докладване на Комисията на резултатите от мониторинга и свързаната информация. Тези изпълнителни актове се приемат в съответствие с процедурата по проучване, посочена в член 9, параграф 2.

* ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1.

** ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67.

*** ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.“

7. Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

1. Комисията се подпомага от Комитета съгласно член 21, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.^(*)

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

8. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при условията, предвидени в настоящия член.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 3, параграф 8 и член 8б, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен срок от [...] ²⁵.

3. Делегирането на правомощие, посочено в член 3, параграф 8 и член 8б, параграф 2 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощието, посочено в същото решение. То влиза в сила в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на

²⁵ Дата на влизане в сила на настоящата директива.

по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегирани актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 3, параграф 8 и член 8б, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок до два месеца от нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията, че няма да повдигнат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

9. Приложение I, част А се заменя с текста, посочен в приложение II към настоящата директива.

10. В приложение I, част Б, точка 2 се заменя със следното:

„2. Колони 6 и 7 от таблицата: За всеки определен повърхностен воден обект прилагането на МДК-СКОС означава, че измерената концентрация в който и да било представителен пункт за мониторинг в границите на водния обект не надвишава стандарта.

Въпреки това в съответствие с раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, държавите-членки могат да въведат статистически методи като например изчисляване на процентна стойност, за да осигурят приемливо ниво на надеждност и точност при определяне на съответствие с МДК-СКОС. В такъв случай тези статистически методи трябва да отговарят на подробните правила, установени в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9, параграф 2 от настоящата директива.“

11. Приложения II и III се заличават.

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до ²⁶. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и представят таблица за съответствие между разпоредбите и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

²⁶ 12 месеца след приемането на настоящата директива.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 31.1.2012 година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ X
СПИСЪК НА ПРИОРИТЕТНИТЕ ВЕЩЕСТВА В
В ОБЛАСТТА НА ПОЛИТИКАТА ЗА ВОДИТЕ

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Наименование на приоритетното вещество ³	Определено като приоритетно опасно вещество
(1)	15972-60-8	240-110-8	Алахлор	
(2)	120-12-7	204-371-1	Антрацен	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Атразин	
(4)	71-43-2	200-753-7	Бензен	
(5)	Не се прилага	Не се прилага	Бромирани дифенилетери	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Кадмий и неговите съединения	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Хлороалкани, C ₁₀₋₁₃	X

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Наименование на приоритетното вещество ³	Определено като приоритетно опасно вещество
(8)	470-90-6	207-432-0	Хлорофенвинфос	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Хлорпирифос (Хлорпирифос-етил)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-дихлороетан	
(11)	75-09-2	200-838-9	Дихлорметан	
(12)	117-81-7	204-211-0	Ди-(2-етилхексил)-фталат (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Диурон	
(14)	115-29-7	204-079-4	Ендосулфан	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Флуорантен ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Хексахлорбензен	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Хексахлоробутадиен	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Хексахлороциклохексан	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Изопротурон	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Олово и неговите съединения	

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Наименование на приоритетното вещество ³	Определено като приоритетно опасно вещество
(21)	7439-97-6	231-106-7	Живак и неговите съединения	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Нафталин	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Никел и неговите съединения	
(24)	Не се прилага	Не се прилага	Нонилфеноли	X ⁶
(25)	Не се прилага	Не се прилага	Октилфеноли ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Пентахлоробензен	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Пентахлорофенол	
(28)	Не се прилага	Не се прилага	Полиароматни въглеродороди (РАН) ⁸	X

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Наименование на приоритетното вещество ³	Определено като приоритетно опасно вещество
(29)	122-34-9	204-535-2	Симазин	
(30)	Не се прилага	Не се прилага	Съединения на трибутилкалай	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Трихлоробензени	
(32)	67-66-3	200-663-8	Трихлорометан (хлороформ)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Трифлуралин	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Дикофол	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Не се прилага	Киноксифен	X
(37)	Не се прилага	Не се прилага	Диоксини и диоксиноподобни съединения	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Аклонифен	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Бифенокс	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Цибутрин	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Циперметрин ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Дихлорфос	
(43)	Не се прилага	Не се прилага	Хексабромоциклодекани (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Хептахлор и хептахлор епоксид	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Тербутрин	
(46)	57-63-6	200-342-2	17алфа-етинилестрадиол ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17бета-естрадиол ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Диклофенак ¹³	

- 1 CAS: Службата, предоставяща обобщена информация за химическите вещества (Chemical Abstracts Service).
- 2 ЕС-номер: Списък на Европейската инвентаризация на наличните търговски химически вещества (EINECS) или Европейския списък на нотифицираните химически вещества (ELINCS).
- 3 Когато са селектирани групи вещества, освен ако изрично е отбелязано друго, типичните представители на групата са посочени в контекста на стандартите за качество на околната среда.
- 4 Само тетра-, пента-, хекса- и хептабромодифенилтер (номера по CAS, съответно 93703-48-1, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).
- 5 Флуорантенът е включен в списъка като показател за други, по-опасни полиароматни въглеводороди.
- 6 Нонилфенол (CAS 25154-52-3, ЕС 246-672-0), включително изомери 4-нонилфенол (CAS 104-40-5, ЕС 203-199-4) и 4-нонилфенол (разклонен) (CAS 84852-15-3, ЕС 284-325-5).
- 7 Октилфенол (CAS 1806-26-4, ЕС 217-302-5), включително изомер 4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол (CAS 140-66-9, ЕС 205-426-2).
- 8 Включително бензо[а]пирен (CAS 50-32-8, ЕС 200-028-5), бензо[б]флуорантен (CAS 205-99-2, ЕС 205-911-9), бензо[g,h,i]перилен (CAS 191-24-2, ЕС 205-883-8), бензо[к]флуорантен (CAS 207-08-9, ЕС 205-916-6), индено[1,2,3-cd]пирен (CAS 193-39-5, ЕС 205-893-2) и без антрацен, флуорантен и нафталин, които са посочени отделно.
- 9 Включително трибутилкалай катион (CAS 36643-28-4).
- 10 Това включва следните съединения:
- 7 полихлорирани дибензо-р-диоксини (PCDD): 2,3,7,8-Т4СDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-Р5СDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-Н6СDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-Н6СDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-Н6СDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-Н7СDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-О8СDD (CAS 3268-87-9)
- 10 полихлорирани дибензофурани (PCDF): 2,3,7,8-Т4СДФ (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-Р5СДФ (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-Р5СДФ (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-Н6СДФ (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-Н6СДФ (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-Н6СДФ (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-Н6СДФ (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-Н7СДФ (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-Н7СДФ (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-О8СДФ (CAS 39001-02-0)
- 12 диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB-DL): 3,3',4,4'-Т4СВ (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5'-Т4СВ (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-Р5СВ (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-Р5СВ (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-Р5СВ (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-Р5СВ (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-Р5СВ (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-Н6СВ (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-Н6СВ (PCB 157, CAS 69782-90-7),

2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

¹¹ Това включва осемте изомера към CAS 52315-07-8 и следователно и CAS 67375-30-8 (алфа циперметрин).

¹² Това включва 1,3,5,7,9,11- Хексабромциклододекан (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- Хексабромциклододекан (CAS 3194-55-6), α -Хексабромциклододекан (CAS 134237-50-6), β -Хексабромциклододекан (CAS 134237-51-7) и γ - Хексабромциклододекан (CAS 134237-52-8)).

¹³ Включването на тези вещества в Приложение X не накърнява посоченото в Регламент (ЕО) 726/2004, Директива 2001/83/ЕО и Директива 2001/82/ЕО.“

ПРИЛОЖЕНИЕ П

„ЧАСТ А: СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА (СКОС)

СГС: средна годишна стойност.

МДК: максимално допустима концентрация.

Единица: [µg/l] за колони от (4) до (7)

[µg/kg мокро тегло] за колона (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни и води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни и води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(1)	Алахлор	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Антрацен	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Атразин	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Бензен	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Бромирани дифенилетери ⁵	32534-81-9	4,9x10 ⁻⁸	2,4x10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(6)	Кадмий и неговите съединения (в зависимост от класовете твърдост на водата) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (клас 1) 0,08 (клас 2) 0,09 (клас 3) 0,15 (клас 4) 0,25 (клас 5)	0,2	≤ 0,45 (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	≤ 0,45 (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	
(6а)	Въглероден тетрахлорид ⁷	56-23-5	12	12	Не се прилага	Не се прилага	
(7)	C10-13 Хлороалкани ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Хлорофенвинфос	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Хлорпирифос(хлорпирифос-етил)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(9a)	Циклодиен пестициди: Алдрин ⁷ Диелдрин ⁷ Ендрин ⁷ Изодрин ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	Не се прилага	Не се прилага	
(9b)	Общо ДДТ ^{7,9}	Не се прилага	0,025	0,025	Не се прилага	Не се прилага	
	пара-пара-ДДТ ⁷	50-29-3	0,01	0,01	Не се прилага	Не се прилага	
(10)	1,2-дихлороетан	107-06-2	10	10	Не се прилага	Не се прилага	
(11)	Дихлорметан	75-09-2	20	20	Не се прилага	Не се прилага	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни и води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни и води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(12)	Ди(2-етилхексил)-фталат (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Не се прилага	Не се прилага	
(13)	Диурон	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Ендосулфан	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Флуорантен	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Хексахлоробензен	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Хексахлоробутадиен	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Хексахлороциклохексан	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Изопротурон	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Олово и неговите съединения	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(21)	Живак и неговите съединения	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Нафталин	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Никел и неговите съединения	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Нонилфенол (4-нонилфенол)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Октилфенол ((4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол))	140-66-9	0,1	0,01	Не се прилага	Не се прилага	
(26)	Пентахлоробензен	608-93-5	0,007	0,0007	Не се прилага	Не се прилага	
(27)	Пентахлорофенол	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(28)	Полиароматни въглеводороди (ПАВ) ¹¹	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	
	Бензо(а)пирен	50-32-8	1,7x10 ⁻⁴	1,7x10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 за риби 5 за ракообразни главоноги 10 за мекотели
	Бензо(б)флуорантен	205-99-2			0,017	0,017	
	Бензо(к)флуорантен	207-08-9			0,017	0,017	
	Бензо(г,х,и)-перилен	191-24-2			8,2x10 ⁻³	8,2x10 ⁻⁴	
	Индено(1,2,3-сд)-пирен	193-39-5					
(29)	Симазин	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Тетрахлороетилен ⁷	127-18-4	10	10	Не се прилага	Не се прилага	
(29b)	Трихлороетилен ⁷	79-01-6	10	10	Не се прилага	Не се прилага	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(30)	Трибутилкалаени съединения (трибутилкалаен катион)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Трихлоробензени	12002-48-1	0,4	0,4	Не се прилага	Не се прилага	
(32)	Трихлорометан	67-66-3	2,5	2,5	Не се прилага	Не се прилага	
(33)	Трифлуралин	1582-09-8	0,03	0,03	Не се прилага	Не се прилага	
(34)	Дикофол	115-32-2	1,3x10 ⁻³	3,2x10 ⁻⁵	Не се прилага ¹⁰	Не се прилага ¹⁰	33
(35)	Перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS)	1763-23-1	6,5x10 ⁻⁴	1,3x10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Киноксифен	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Диоксини и диоксиноподобни съединения	Виж бележка под линия 10 в приложение X към Директива 2000/60/ЕО					Сбора от PCDD+ PCDF+ PCB-DL 0,008 µg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	Аклонифен	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Бифенокс	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Цибутрин	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Циперметрин	52315-07-8	8x10 ⁻⁵	8x10 ⁻⁶	6x10 ⁻⁴	6x10 ⁻⁵	
(42)	Дихлорфос	62-73-7	6x10 ⁻⁴	6x10 ⁻⁵	7x10 ⁻⁴	7x10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ¹	СГС–СКОС ² Вътрешни повърхностни води ³	СГС–СКОС ² Други повърхностни води	МДК–СКОС ⁴ Вътрешни повърхностни води ³	МДК–СКОС ⁴ Други повърхностни води	СКОС Живата част на екосистемата ¹²
(43)	Хексабромози клододекан (HBCDD)	Виж бележка под линия 12 в приложение X към Директива 2000/60/ЕО	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Хептахлор и хептахлор епоксид	76-44-8 / 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	Тербутрин	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17алфа-етинилестрадиол	57-63-6	$3,5 \times 10^{-5}$	7×10^{-6}	Не се прилага	Не се прилага	
(47)	17бета-естрадиол	50-28-2	4×10^{-4}	8×10^{-5}	Не се прилага	Не се прилага	
(48)	Диклофенак	15307-79-6	0,1	0,01	Не се прилага ¹⁰	Не се прилага ¹⁰	

¹ CAS: Службата, предоставяща обобщена информация за химическите вещества (Chemical Abstracts Service).

² Този показател е СКОС, изразен като средна годишна стойност (СГС–СКОС). Освен ако е посочено друго, той се прилага за общата концентрация на всички изомери.

³ Вътрешните повърхностни води обхващат реки, езера и подобни изкуствени и силно модифицирани водни обекти.

⁴ Този показател е СКОС, изразен като максимално допустима концентрация (МДК–СКОС). Когато за МДК–СКОС е обозначено „не се прилага“, стойностите за СГС–СКОС се считат защитни срещу краткосрочни големи замърсявания при непрекъснати зауствания, тъй като те са значително по-ниски от стойностите, получени на база остра токсичност.

- 5 За групата приоритетни вещества, обхванати от „бромирани дифенилетири“ (№ 5), СКОС следва да се сравнява със сумата от концентрациите на еднородни вещества, обозначени с номера 28, 47, 99, 100, 153 и 154.
- 6 За кадмий и неговите съединения (№ 6) стойностите на СКОС варират в зависимост от твърдостта на водата, определена в пет класа (клас 1: <40 mg CaCO₃/l, клас 2: 40 to <50 mg CaCO₃/l, клас 3: 50 to <100 mg CaCO₃/l, клас 4: 100 to <200 mg CaCO₃/l и клас 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Това вещество не е приоритетно, а е един от другите замърсители, за които СКОС са идентични с предвидените в законодателството, прилагано преди 13 януари 2009 г.
- 8 За тази група вещества не е предвиден индикативен показател. Индикативният/ите показател/и трябва да бъде/бъдат определени чрез аналитичния метод.
- 9 Общо ДДТ включва сбора от изомерите 1,1,1-трихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 50-29-3; ЕС номер 200-024-3); 1,1,1-трихлоро-2 (o-хлорофенил)-2-(p-хлорофенил) етан (CAS номер 789-02-6; ЕС номер 212-332-5); 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етилен (CAS номер 72-55-9; ЕС номер 200-784-6); и 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 72-54-8; ЕС номер 200-783-0).
- 10 Няма достатъчно налична информация за определяне на МДК–СКОС за тези вещества.
- 11 За групата приоритетни вещества от полиароматни въглеводороди (ПАВ) (№ 28), СКОС за живата част на екосистемата се базира на токсичността на бензо(а)пирен, която следва да бъде измерена като маркер за другите ПАВ и чиято концентрация следва да бъде сравнявана със съответния СКОС. СГС–СКОС във водата е съответната стойност.
- 12 Освен ако изрично е посочено друго, СКОС за живата част на екосистемата се отнася до риби.
- 13 Тези СКОС се отнасят до бионалични концентрации на веществата.
- 14 PCDD: полихлорирани дибензо-p-диоксини; PCDF: полихлорирани дибензофурани; PCB–DL: диоксиноподобни полихлорирани бифенили; TEQ: токсични еквиваленти.